

“Els ‘lobbies’ turístics i ecologistes han provocat l’alarma social amb el petroli”

Mariano Marzo és catedràtic d’estratigrafia i professor de recursos energètics i geologia del petroli a la Universitat de Barcelona. Assegura que les exploracions petrolieres a la costa catalana no suposen cap risc per a les persones, l’entorn i la fauna marina.

D’un temps ençà, diverses companyies petrolieres internacionals han mostrat interès per explorar les aigües profundes de la nostra costa, amb l’esperança de trobar-hi una mina d’or negre. Abans era un gran desconegut, aquest tram del Mediterrani?

—Fins fa poc, no era possible saber què hi havia sota el subsòl a les formacions geològiques salines originades com a conseqüència de la dessecació del Mediterrani en el miocè final. Les ones sísmiques no podien travessar aquesta capa, perquè la sal absorbia l’ona i creava una frontera. Però des de fa uns anys disposem de la tecnologia necessària per a explorar-ho, i això, sumat a l’escassetat d’hidrocarburs, lògicament ha fet que la nostra costa sigui més atractiva en aquest sentit. Les companyies que ja han obtingut la llicència corresponent es troben en la fase exploratòria d’obtenir imatges geològiques que aportaran les dades necessàries per a avaluar les possibilitats de trobar-hi formacions susceptibles d’albergar gas o petroli. Es tracta de nous sistemes d’exploració sísmica que ofereixen un registre continu al llarg d’una determinada ruta, de manera que s’obté quina és l’estructura marina i de les roques que hi ha al fons del mar.

—**Científicament, hi ha indicis, que la costa catalana, valenciana i**

baleàr sigui una esperança per a la indústria extractiva?

—S’obre la possibilitat d’explorar àrees fins ara verges en aquest sentit, i el que s’imagina la ciència és que hi haurà roques generadores de petroli i estructures geològiques per sota d’aquesta sal. Hi ha una certa probabilitat que existeixin, però això és teoria, cal veure què passa a la pràctica. L’àrea que es vol sondejar és tan extensa que ja dona una idea que no hi ha un objectiu concret, sinó que es tracta d’esbrinar què hi ha sota aquesta immensa àrea coberta de sal.

—**Actualment hi ha quatre grans projectes d’exploració petroliera sol·licitats per companyies internacionals, alguns dels quals encara no en tenen l’autorització i resten a l’espera dels estudis d’impacte ambiental. Amb tot, s’ha generat un rebuig social important. Hi ha riscos objectius?**

—D’entrada, ha de quedar clar que el fet que una empresa demani un permís per obtenir línies sísmiques no vol dir en cap cas que hi hagi un compromís de l’administració per a explotar una troballa. I en segon lloc, diria que l’alarma social entorn de les exploracions sísmiques l’han provocat entitats ecologistes i *lobbies* del sector turístic sense coneixement de causa i de forma imprudent. Aquesta pràctica està regulada per la UE, que té unes lleis molt concretes sobre com s’han

de dur a terme aquestes prospeccions per no incidir directament sobre el comportament i l’hàbitat dels animals i que no afecti la biologia de la zona. Aquesta legislació es compleix i s’ha de complir. Que aquesta legislació sigui escassa o suficient, això sí que es pot discutir, però no és una qüestió salvatge com volen fer veure alguns *lobbies*.

—**Asseguren que hi haurà impactes sobre el paisatge, el fons marí i els animals marins, a més de perjudicar la imatge turística del país. No és cert?**

—Que mirin Noruega! Un país amb una sensibilitat ambiental extraordinària té totes les seves costes del mar del Nord amb una franja de permisos d’exploració i d’explotació d’hidrocarburs. Del que es tracta és de veure com es fan compatibles diverses activitats econòmiques, no pas de voler tenir un monopoli exclusiu amb la qüestió dels interessos turístics, que és la raó que està dirigint tot el moviment de protesta.

—**La societat està hipersensibilitzada amb aquesta qüestió. El projecte Castor, els vessaments de petroli de la plataforma de Repsol a Casablanca –14 vessaments en 10 anys–. Potser les administracions i les companyies mateix no informen prou bé.**

—La informació arriba molt distorsionada i enfocada a interessos concrets. Però la realitat és la que és. D’aquests vessaments, quants han perjudicat el sector turístic? Ni un. És evident que es produiran vessaments, com se n’ha produït ara un perquè s’ha enfonsat un vaixell petroler, o com fa uns dies, que va embarrancar un petroler davant de les costes del Marroc. I quant hidrocarburs vessim al mar provinent de la condensació del consum del petroli a les nostres ciutats? Hem de creure que al sector turístic els clients els arriben

nedant i a peu, només? Hem de ser seriosos i no deixar-nos portar pels interessos de determinats *lobbies* que sota l'excusa que el que volen és preservar uns llocs de treball, suposadament en perill per l'agressió al paisatge, s'oposen a qualsevol discussió una mica crítica sobre els paràmetres que regeixen el sector turístic.

—**Feu-ne la crítica.**

—És un sector energèticament superintensiu, però paradoxalment no està disposat a renunciar a aquest consum. Plantegem el problema en tota la seva dimensió i parlem a fons de tot, no només del que interessa a uns quants. Però no és ètic generar alarma social i no dir la veritat. Molts diuen no al petroli però omplen el dipòsit de gasolina, i són els mateixos que apliquen la dita de “mort el gos, morta la ràbia”, és a dir, si aturen els processos d'estudi i d'explotació, que estan regulats per la UE, eradicaran el problema de les energies fòssils. Si realment no es compleix la normativa, que ningú no pateixi que hi haurà sancions, segur.

—**La cultura del *not in my backyard*, no al meu pati del darrere.**

—Exacte, però només cal mirar una mica fora de casa per veure què passa al món amb el petroli. Per exemple, Escòcia planteja la viabilitat de la independència conforme als seus recursos petrolers, i Noruega i el Brasil, per exemple, fan compatible l'activitat petrolera amb una sensibilitat ambiental extrema, generant riquesa però complint estrictament la normativa. Però aquí, en comptes d'anar a treballar en positiu buscant aquest compromís, d'alguna manera es pretén anul·lar aquesta possibilitat de soca-rel, jugant amb la desinformació. Perquè estem parlant d'activitats que en cap cas no poden generar cap mena de vessament o incidència sobre les costes, al marge que aquesta exploració desemboqui finalment en alguna troballa de jaciment

“La informació sobre la gestió petrolera arriba distorsionada a la societat”

JORDI PLAY/ARXIU

Marzo, catedràtic d'estratigrafia i recursos naturals, lamenta que en el debat sobre el petroli es provoqui alarma social amb arguments fonamentats en l'opinió i no pas en el coneixement.

JORDI PLAY/ARXIU

“Noruega, Escòcia i el Brasil fan compatibles el petroli i el respecte ambiental”

de petroli que s’acabi explotant.

—Potser no hi ha petroli, a les nostres coses.

—Pot passar. En qualsevol cas, jo demanaria que si la gent no sap en què consisteixen aquestes proves, s’abstingui d’opinar. Sobra opinió, falta coneixement. Qualsevol persona amb sentit comú pot entendre que si aquestes proves d’exploració comportessin un risc per a la població o l’entorn, no serien autoritzades. Es fan a tot el món, i l’únic que veurà la gent és un vaixell que passa per alta mar. No veurà absolutament res més, això no és un Castor, i encara que es digui prospecció sísmica no té res a veure amb els terratrèmols, són canons d’aire comprimit, i tampoc no té res a veure amb una explotació de petroli com la de Repsol a Casablanca.

—Les ones que netegen els canons comprimits no poden tenir incidència sobre la fauna marina?

—És l’únic que podria passar, però els vaixells que fan les prospeccions duen personal a bord perquè en cas que es detecti que en aquells moments hi ha una concentració de cetacis o que s’entra en una ruta de migració, es controla el moment exacte en què es fa la prospecció. Per tant, tampoc no hi ha problemes en aquest sentit. Però determinats *lobbies* s’aprofiten del sentiment d’antipatia que generen a casa nostra els hidrocarburs —encara que representen el 80% de l’energia que s’utilitza al món, també als Països Catalans— i del desconeixement de les tècniques d’extracció per a generar més rebuig en la societat i crear un estat d’alarma social que els afavoreixi. És una barreja d’interessos concrets, falses creences i ideologies, totes molt respectables, però que acaben convertint en veritat absoluta i coneixement allò que només és una opinió.

Gemma Aguilera

Els viatges de Clotilde
Cerdà i Bosch
Isabel Segura

Compositora, arpista, assagista, activista, **Clotilde Cerdà i Bosch** trenca tots els tòpics sobre la feminitat vuitcentista. Filla de l’enginyer-urbanista Ildefons Cerdà -autor del pla d’Eixample de Barcelona- i de Clotilde Bosch i Carbonell, els viatges arreu del món de **Clotilde Cerdà i Bosch** comencen quan només té dos anys.

NOVETATS 3i4
Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a
Facebook | Twitter

Visita la nostra botiga virtual
en www.tresiquatre.com